

[Henning Rasmussen]

sørget for at være vældig godt forberedt, så han kan føre sit felttog imod Københavns Kommune videre; det lyser ud af alle hans indlæg.

Op så vil jeg sige til ministeren, at naturligvis er det rigtigt, at hvis man havde skåret så voldsomt, som man gør i bloktilskuddene ved at skære efter objektive kriterier, altså efter udgiftskriterier eksempelvis, så havde det været værre end det, man gør nu, men det er der da ingen der har foreslået. Det har vi da ikke foreslået, så det kan ikke nytte noget, at ministeren argumenterer imod et forslag, som ingen har stillet.

Op så vil jeg gentage: Skærer man procentvis lige så meget i Dronninglunds økonomi, som man skærer i Søllerøds økonomi, er det sværere at bære for Dronninglund end for Søllerød, fordi den har et betydelig ringere grundlag og en gennemgående dårligere økonomi; den har heller ingen kassebeholdning at tage af. Det kan ministeren ikke afdisputere; han kan bare spørge borgmesteren i Dronninglund eksempelvis. Det sagde han jo bl.a. til Kommunaludvalget for et års tid eller to siden, overbevisende og dygtigt. Han forklarede i øvrigt også Kommunaludvalget, at omlægningen af de kommunale refusioner var utrolig kostbar for Dronninglund Kommune: 2,6 procentpoint på beskatningsprocenten. Så lavede man en overgangsnødforanstaltning, der bl.a. hjalp Dronninglund, men den er væk nu.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Nu er jeg godt klar over, at jeg kan spørge om ét og ministeren så kan svare på noget andet, og det var faktisk det, der skete. Jeg ved godt, at Københavns Kommune på nogle områder får særlige tilskud, men jeg ved også, at Københavns Kommune på en lang række områder har ganske særlige problemer, og jeg vil godt sige – måske mere af hensyn til historien end af hensyn til indenrigsministeren – at allerede da man indførte bloktilskudsordningen efter de såkaldt objektive kriterier, mistede Københavns Kommune ganske mange millioner kroner.

Skulle man have fortsat refusionsordningerne, havde det naturligvis været til fordel for København, som har ganske store problemer. Indenrigsministeren må ligesom jeg være bekendt med, at Københavns Kommune på man-

ge måder har et udslidt og overbelastet hospitalsvæsen. Jeg kan godt være fremmedfører for indenrigsministeren gennem København, når det drejer sig om ældreboliger eller det, der tidligere var ældreboliger. Der skal åbenbart lig på bordet; det kan indenrigsministeren også godt få, det er ofte dokumenteret i den slags sager.

Jeg kunne, som jeg har sagt tidligere, godt vise indenrigsministeren, hvordan boligsituationen er for en lang række kommuner, hvilket behov der er for byfornyelse og sanering. Københavns Kommune har så mange sociale problemer, som bl.a. Nordsjælland, Helsingør m.v., har eksporteret ind til byen; så alene af den grund er der meget, der taler for, at kommunen skal have nogle flere midler stillet til rådighed.

Det, jeg spurgte om, var: Hvor er det såkaldte overforbrug? Det er nok muligt, at man administrerer forkert på nogle områder, men hvor er det, man er så ødsel, at københavnernes nu åbenbart yderligere skal straffes?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg må sige til hr. Jørgen Tved, at den eneste, der her har talt om overforbrug i København, er hr. Jørgen Tved, og den eneste, der har talt om fråds i København, er hr. Jørgen Tved, og stort set den eneste, der har talt om at straffe København, er også hr. Jørgen Tved.

Man skal ikke straffe København, man skal behandle Københavns Kommune rimeligt, og man skal behandle alle landets kommuner rimeligt, og det er nøjagtigt det, dette forslag tilgodeser.

Så må jeg endnu en gang sige til hr. Henning Rasmussen, at da man gav statstilskuddene tidligere, var det efter objektive kriterier, og at man altid har givet statstilskud. Der er altså tale om, at man i en periode, fra 1983 til 1986, gav lavere statstilskud. For at dette ikke skulle komme de dårligst stillede kommuner til skade, ændrede man alene af den grund fra at tildele statstilskud efter objektive kriterier til at tildele statstilskud efter beskatningsgrundlag. Det er nemlig til fordel for de fattigste kommuner. Når man reducerer tilskuddene, er det de rige kommuner, der har den største reduktion, og de fattige kommuner, der har den mindste reduktion, når det samlede beløb, der skal reduceres, er det samme. Det var alene for at tilgodesede de vanskeligst stillede kommuner, at man ændrede kriteriet for tildeling af statstilskud.